

EVANĢELIZĀCIJAS UN LIECINĀŠANAS IZVĒRTĒŠANA

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

2. Kor. 13:5, 6, Ebr. 10:24, 25, 5. Moz. 10:12, 13, Mat. 23:15, Atkl. 14:6, 7.

ATMIŅAS PANTS:

„Kas paklausa gudram vīram, kad tas viņu pamāca, tam tas ir kā zelta pieres sprādze un kā zelta kakla vija.” (Sal. pam. 25:12).

GALVENĀ DOMA:

Iesaistīties Dieva lielajā evaņģelizācijas uzdevumā bez efektīvas izvērtēšanas ir kļūda.

Pārāk bieži mēs samierināties ar minimāliem rezultātiem evaņģelizācijā, lai gan mums var būt lielāka ietekme un ievērojami labāki panākumi, ja mēs izvērtētu iepriekšējos liecināšanas un evaņģelizācijas centienus un ļautu saviem secinājumiem ietekmēt nākotnes virzību un stratēģiju.

Reizēm lielas naudas summas tiek ziedotas liecināšanai un evaņģelizācijai, kas dod minimālus rezultātus. Tas ir līcis ierosināt izmaiņas budžeta sadalē un/vai pasākuma procesā. Ja tas tiek darīts nekritizējošā garā, tad šie jautājumi var būt daļa no lietderīgas izvērtēšanas. Taču šeit vajadzētu ātri piebilst, ka mēs tomēr nevaram līdz galam zināt kādas specifiskas programmas panākumus, jo mēs varam pievērsties tikai taustāmiem rezultātiem (piemēram, cik cilvēku tika kristīti) un mums nav ne jausmas, cik plaši ir izkaisīta evaņģēlija sēkla. Neskatoties uz to, tik un tā ir nepieciešams izvērtēt pasākumu tādā veidā, kas ietver novērtējumu, bet atturas no tiesāšanas.

Šajā nedēļā aplūkosim izvērtēšanu kā Bībeles principu un izpētīsim tās kā procedūras nozīmi draudzes dzīvē mūsdienās.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 23. jūnijā!

KĀPĒC VAJADZĪGA IZVĒRTĒŠANA?

Izvērtēšana notiks, vienalga, vai mēs to apzināties vai nē. Izvērtēšana notiek katru sabatu un katrā sabiedriskā pasākumā. Cilvēki vērtē saturu, saprotamību un pat svētrunas garumu. Tie, kas apmeklē publiskas sanāksmes, sagaida no tām augstu profesionalitātes līmeni. Visur, kur vien cilvēki kaut ko sagaida, būs arī izvērtēšana. Lai gan mēs nevaram norādīt uz nevienu Bībeles pantu, kur attēlots formāls izvērtēšanas process, ir skaidrs, ka izvērtēšana bija svarīga agrīnās draudzes dzīves daļa.

Ko šie panti mums stāsta par izvērtēšanas svarīgumu? Un kāda veida izvērtēšanu tie ierosina? 1. Tim. 3:1-13, 1. Kor. 11:28, 2. Kor. 13:5, 6. _____

Kad Dieva Vārds nosaka standartu, norāda uz kādu specifisku darbību vai dod pavēli, ir jāizvērtē tas, kā mēs tam atsaukamies. Izvērtējot tiek uzdoti ļoti svarīgi jautājumi. „Kā mums veicas ar šo konkrēto kalpošanas nozari?” „Kā mēs varam strādāt efektīvāk?”

Fakts, ka Pāvils izteica noteiktas prasības diakoniem un draudzes vecajiem, parāda, ka bija jānotiek zināma veida izvērtēšanai. Ir jāizvērtē atbilstība ieņemamajam postenim un arī efektivitāte šajā kalpošanas nozarē.

Pārlasi vēlreiz lielo misijas uzdevumu Mat. 28:19, 20. Kādus izvērtējošus jautājumus tu uzdotu, pārdomājot savas draudzes reakciju uz šo pavēli? _____

Mums kā Dieva kalpiem ir uzticēta neizmērojami vērtīga evaņģēlija patiesība. Domājot par to, ka šai evaņģēlija patiesībai ir jāiziet pa visu pasauli, mums nevajadzētu būt pārsteigtiem, ka arī Dievam ir izvērtēšanas process. Dievs ir ieinteresēts, lai darbs, kas ir uzticēts tiem, kas ir atsaukušies Viņa aicinājumam būt par līdzstrādniekiem dvēseļu labā, attīstītos.

Izlasi vēlreiz 2. Kor. 13:5. Ko šis pants saka tev personīgi? Kā tu vari to attiecināt uz sevi? Kādi tev ir pierādījumi, ka „Jēzus Kristus ir tevī”? _____

IZVĒRTĒJIET LAIPNI

Lai gan izvērtēšana izdara daudz laba, ir daži slazdi, kurus mums vajadzētu apzināties un no tiem izvairīties. Ja mēs esam pārāk aktīvi izvērtēšanā un galvenokārt pievērsamies negatīvajam, pastāv liela iespēja radīt kriticisma gaisotni, kas izsauks mazdūšību un samazinās brīvprātīgo skaitu. Lai izvairītos no tādas izvērtēšanas, kas tiek uztverta kā kritika, tajā ir jābūt patiesiem atzinības vārdiem. Mēs patiešām visbiežāk aizmirstam izteikt atzinību saviem darbiniekiem, īpaši tiem, kas savā izvēlētajā nozarē kalpo jau ievērojamu laiku. Viņi vienmēr ir savā vietā un vienmēr izdara savu darbu, un mēs sākam domāt, ka viņi vienmēr tur būs un darīs savu darbu. Izvērtēšana dos tev iespēju izteikt viņiem atzinību.

Kādu atzinību tu redzi šajos pantos? Kā šāda veida atzinību varētu izteikt atsevišķiem darbiniekiem vai grupām mūsdienās? Ap. d. 16:1, 2; Rom. 16:1; 1. Kor. 11:2; Fil. 4:14.

Daudzos gadījumos Pāvilam tiešā veidā bija jāķeras pie attieksmes, uzvedības vai doktrīnu jautājumiem. Tas parāda, ka bija notikusi kaut kāda izvērtēšana, bet, kad vien viņš varēja, Pāvils arī paslavēja cilvēkus par atbalstu, ko viņš saņēma personīgi vai arī par uzticību Dievam vai par uzticīgu kalpošanu kādā specifiskā nozarē.

Lai izvērtēšana būtu godīga, mums ir jāizvērtē ne tikai iznākums, bet arī process. Iznākuma izvērtēšana jautā, vai programma ir sasniegusi plānotos rezultātus. Procesu izvērtēšana pārskata iekšējo projekta norisi.

Izlasi uzmanīgi Ebr. 10:24, 25. Ko nozīmē „vērosim cits citu” šajā kontekstā? Kādi izvērtējoši principi šeit ir ierosināti? _____

Šie panti ir kaut kas vairāk nekā tikai ierosinājums. Tie pamāca mūs, lai nopietni ņemam vērā cits cita garīgo augšanu un attīstību. Ja mums ir jāpārdomā, ko Dievs prasa no mums kristīgajā dzīvē un arī jāizvērtē, kurā vietā mēs katrs savā pieredzē atrodamies, tad arī sekojoši atbilstoši izvērtēšanai ir jānotiek, „vērojot cits citu”.

Padomā, cik iedrošinoši ir tas, ka kāds tev izsaka atzinību par tavu personību un/vai par tavu kalpošanu. Cik pārsteidzoši, ka tikai daži vienkārši vārdi var izdarīt tik daudz! Kāda parasti ir tava attieksme pret citiem? Vai tev ir tieksme vairāk kritizēt vai uzslavēt? Ja kritizēt, tad kā tu vari izmainīt šo postošo rakstura iezīmi? _____

KO PRASA KUNGS

Izlasi šos pantus un tad, paturot prātā šīs nedēļas tēmu (patiesībā visa ceturkšņa tēmu), atbildi uz jautājumiem: „Un tagad, Israēl, ko Tas Kungs, tavs Dievs, no tevis prasa? Neko citu kā vienīgi būties To Kungu, savu Dievu, staigāt visur Viņa ceļos, Viņu milēt un Tam Kungam, savam Dievam, kalpot ar visu savu sirdi un visu savu dvēseli, turēt visus Tā Kunga baušļus un Viņa likumus, ko es šodien pavēlu tev par labu.” (5. Moz. 10:12, 13)

Ja tev būtu vienā teikumā jāpasaka svarīgākais, kas ir pateikts šajos divos pantos, ko tu teiktu? _____

Kuru pantu no Jaunās Derības šie panti tev atgādina un kāpēc tas parāda mums, cik liela nozīme ir 5. Mozus grāmatā izteiktajai pamācībai? _____

Pantā teikts, ka Dievs „prasa” (jeb „lūdz”) šīs lietas no mums. Kā mums vajadzētu to saprast glābšanas ticībā kontekstā? _____

Šie panti paši par sevi lielā mērā runā par mūsu sirdīm, mūsu dvēselēm, par mīlestību un par bailēm – par to, ko bieži vien pēc ārienes ir grūti izvērtēt. Par kādām šo iekšējo lietu ārējām izpausmēm runā šie panti? Kā šeit saistība starp iekšējo un ārējo atbilst mūsu izpratnei par Atkl. 14:6-12? _____

Jēzus Mat. 23:15 izteica bargu vērtējumu farizeju un rakstu mācītāju „liecināšanai” un „evanģelizācijai” starp pagāniem. Tādējādi labi domātos meklējumos, kā izpildīt evanģēlija uzdevumu, mums vienmēr ir jāatceras dziļās patiesības, kas izteiktas 5. Moz. 10:12, 13. Galu galā, ar visiem saviem misijas centieniem mēs taču negribam radīt „elles bērņus”.

IZVĒRTĒJOT GARĪGO IZAUGSMI

„Bet Tas Kungs sacīja Samuēlam: „Neskaties uz viņa ārējo izskatu, nedz uz viņa garumu, nedz uz viņa augumu: viņu Es neesmu izraudzījis, jo Dievs neskatās tā, kā redz cilvēki; cilvēks redz, kas parādās viņa acīm, bet Tas Kungs uzlūko sirdi.” (1. Sam. 16:7).

Iepriekš šajā Bībeles izpētes materiālā mēs runājām, ka jebkuram mērķim, ko nospraūžam individuāli vai kā draudze, ir jābūt izvērtējamam. Lai gan ir samērā viegli kontrolēt un izvērtēt skaitlisko pieaugumu, draudze tomēr ir kaut kas vairāk par skaitļiem.

Skaidrs (vismaz tam tā vajadzētu būt), ka mēs negribam vienkārši piepildīt savu draudzi ar cilvēkiem. Mēs gribam to piepildīt ar cilvēkiem, kas aug savās attiecībās ar Jēzu, kas mīl Kungu un kas šo mīlestību parāda paklausībā Viņa baušļiem. Mēs nepavisam negribam izdarīt to, ko Jēzus teica par farizejiem un rakstu mācītājiem: „Jūs pārstaigājat jūru un sauszemi, lai piegrieztu vienu cilvēku jūdu ticībai; un, kad tas noticis, tad jūs padarāt viņu par elles bērnu, divkārt ļaunāku, kā jūs paši esat.” (Mat. 23:15). Šis stingrais rājiens par „misijas darbu” parāda mums, cik svarīgi ir, lai mēs pievērstu uzmanību garīgās izaugsmes izvērtēšanai – nevis tikai tiem cilvēkiem, ko mēs ievadam draudzē, bet vēl vairāk sev.

Izlasi Mat. 26:41, 1. Tes. 5:17, Rom. 8:6, Ef. 6:17, 18, 2. Tim. 2:15, 16 un Ps. 1:2. Kādas šajos pantos minētās garīgās disciplīnas ir svarīgas? Kādā veidā tās visas ir izšķirošas mūsu garīgajai augšanai? _____

Kā mēs kā grēcinieki, kam pašiem ir vajadzīga dievišķā žēlastība, varam izvērtēt kaut ko tik „netaustāmu” kā citu cilvēku garīgums? Nav tādas dokumentētas garīgas skalas, pēc kuras mēs varam izvērtēt personīgo garīgumu. Tāpēc daudz piemērotāk un lietderīgāk ir drīzāk izvērtēt, vai ticīgais ir uzsācis un turpina garīgo ceļojumu, nevis kurā vietā viņi šajā ceļojumā atrodas. Uz garīgo ceļojumu norāda garīgās disciplīnas, kurās mēs iesaistāmies. Augstāk minētajos pantos rakstītais noteikti ir indikatori, tomēr mums vienmēr vajadzētu būt uzmanīgiem attiecībā uz to, kā mēs tiesājam citu pieredzi. Vienlaikus mums vajadzētu laipnā un mīlošā veidā palīdzēt cilvēkiem saprast, cik svarīga garīgajā izaugsme ir lūgšana, Bībeles pētišana un paklausība, īpaši ja runa ir par jaunajiem draudzes locekļiem.

DRAUDZES IZAUGSMES IZVĒRTĒŠANA

Mūsu draudzes eksistences iemesls ir arī iemesls, kāpēc mēs izvērtējam. Mēs ticam, ka septītās dienas adventistu draudze ir izsaukta esamība šajā īpašajā zemes vēstures laikā kā daļa no Dieva plāna izplatīt evaņģēlija vēsti pasaulē. Citiem vārdiem sakot, mēs pastāvam, lai mantotu dvēseles Dieva valstībai.

Izlasī Atkl. 14:6, 7. Kā mēs šos pantus saprotam saistībā ar savu septītās dienas adventistu identitāti? _____

Savas darbības izvērtēšana ir veids, kā palikt uzticīgam uzdevumam, cik vien efektīvi tas ir iespējams. Katrai draudzes darbības izvērtēšanai vajadzētu novērtēt, kā evaņģelizācijas un liecināšanas stratēģijas ietekmē draudzes augšanu. Kā tas, kur mēs esam iesaistījušies, palīdz mums aizsniegt mērķi?

Izlasī Mat. 6:33, 10:7, 24:14 un Lūk. 4:43. Par ko runā šie panti? Kā šo pantu nozīmei vajadzētu ietekmēt gan mūs kā draudzi, gan mūsu liecināšanas un evaņģelizācijas darbu? _____

Ziņojumi par Jēzus kalpošanu virs zemes satur daudzas atsauksmes uz sludināšanu kā uz dvēseļu mantošanas veidu. Jēzus sludināja, ka Dieva valstība ir tuvu atnākusi. Viņš izteica stingru rājienu reliģiskajiem vadītājiem par to, ka viņi bija aizslēguši Dieva valstību un padarījuši cilvēkiem grūtu ieiešanu tajā. Viņš izsūtīja Savus mācekļus sludināt Dieva valstību. Skaidrs, ka galvenais Jēzus, apustuļu un draudzes mērķis bija cilvēku mantošana valstībai.

Ziņojumi par daudzajiem cilvēkiem, kas tika pievienoti draudzei dažādos laikos, un ziņojumi par draudzēm, kas ir izveidotas pagānu vidū, ir pierādījums, ka toreiz tika izvērtēts, kā draudze dodas nospraustā mērķa – valstības augšanas – virzienā.

Jēzus izteica ļoti spēcīgu un skarbu apgalvojumu – ja tu neesi ar Viņu, tad tu esi pret Viņu (Mat. 12:30), ja tu kopā ar Viņu nesavāc, tad tu izkaisi. Nerunāsim par tavu ticības apliecību vai par tavu vārdu draudzes grāmatā. Vai tu savāc vai izkaisi? Kā tu vari pierādīt savu atbildi? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Aicini citus tev pievienoties!

Vai esi kādreiz dzirdējis vai dzirdējusi par viena cilvēka grupu? Tā ir tāda grupa, kur viens cilvēks spēlē visus vajadzīgos mūzikas instrumentus. Bungas ir piesprādzētas pie muguras un tās tiek spēlētas ar kājas pedāli. Cimbāle ir iesieta starp ceļiem un tā tālāk. Līdzībās runājot, vienas personas grupa ir tāda grupa, kur viens cilvēks izdara visu.

Viena cilvēka grupai draud izdegšana, jo tai pietrūkst fiziska vai emocionāla komandas atbalsta. Viena cilvēka grupas dažreiz sūdzas par draudzes atbalsta trūkumu, bet varbūt draudze nemaz nav aicināta iesaistīties nekā citādi kā vien finansiāli.

Šeit būs daži ierosinājumi, kā paplašināt savu kalpošanas nozari, iesaistot citus:

1. Pārskati, kas ir ietverts katrā tavas kalpošanas aspektā un izdomā, cik daudz cilvēki varētu tajā piedalīties.
2. Pārdomā tās jomas, kurās ir vajadzīga nozīmīga palīdzība un atrodi galvenos cilvēkus, kas varētu ieņemt šīs svarīgās lomas. Padomā par komandas vadītājiem.
3. Sagatavo precīzi detalizētu rakstisku uzmetumu visiem savas kalpošanas aspektiem. Tas būs noderīgs, kad runāsi ar iespējamajiem komandu vadītājiem.
4. Regulāri ziņo visai draudzei. Tas ļaus ikvienam ieraudzīt, ka tava kalpošana ir daļa no visas draudzes liecināšanas un evaņģelizācijas stratēģijas, un viņi būs drīzāk gatavi iesaistīties.
5. Rīko regulāras komandas sanāksmes. Izsaki atzinību komandas locekļiem un ziņo par attīstību. Uzdod jautājumu: „Kā mums ir veicies?”, „Kā mums šobrīd veicas?” un „Kā mēs turpināsim darbu?”

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kad un kā var šķērsot robežu starp izvērtēšanu un tiesāšanu, no kā mēs esam brīdināti Bībelē?

2. Pārdomā vairāk Jēzus vārdus Mat. 23:15. Ko mēs kā draudze varam darīt, lai tas nenotiktu, īpaši ar jauniem draudzes locekļiem, kas ir pilni dedzības? Kā mēs varam būt droši, ka mūsu dedzība ir vērsta pareizā virzienā, nevis „elles bērnu” radišanā savā vidū? Ja mēs to gribētu darīt, tad kāds ir vislabākais veids, kā to izdarīt?

3. Pārdomā kādu kalpošanas nozari, ko draudze šobrīd īsteno, un ierosini labu programmas, procesa un darbinieku sastāva izvērtēšanas veidu.